

Venerabili et optimo viro D. Friderico abbati S. Aegidii Nurembergae,
Compatri suo carissimo.

Gratiam et pacem a ~~Deo~~ deo patre et Domino nostro Iesu Christo. Quod
rarius ad te scribo, multitudo negotiorum ecclesiasticorum, scholasticorum,
domesticorum, in causa est. post hac saepius scripturus sum. Uxor et tota
familia prosperissime ad me pervenerunt. Duce prussiae, principe nostro, aduen-
tum eius mihi per literas significante et (das poten brot) postulante, cum
ipsa adhuc tribus miliaribus abesset, nam forte fortuna fuit in arce, quae
etiam Brandenburg appellatur, cum ipsa in pago arce contiguo pernoctaret,
quod cum comperisset, cibum et potum ei ex aula misit, ebrios rusticos abire
compulit, et nuncium per noctem ad me misit, qua nocte idem clarissime
somniaham, uxorem principi illic obviam factam. Dixit et Funccius
aliquot diebus ante, somniasse se, uxorem meam se primum in carru
vementem (sic) salutasse, quod etiam ita contigit. Conqueritur autem
uxor mea nullum aliud se hic pati incommodum, quam quod sapor, id
est, die saisse, quo canisiae levantur hic maxime foeteat, et nullius
pretii sit, recordatus ergo, quod uxor tua, carissima, mea commater rationem
eius conficiendi teneat, rogo pro vetere nostra amicitia, ut ab ea
meo et uxoris meae nomine impetres, ut eam artem diligenter conscribat,
eamque ad me literis tuis inclusam perferri cures, habentur hic omnia
materialia optima, sed homines huius regionis, talium artium rudes
sunt, ego spero me arti aliquid adiecturorum, quod si successerit, id
uxori tuae vicissim rescribam, multae matronae hic sibi saponem
per se conficiunt, sed minime bonum, et ego odorem lini ita loti

Ms. C 107 f. 12 n. 4